

Wim van Soest
15 jaar
Tijdens het bombardement: Plein
Beroep: Leerling schoenmaker

We wisten dat er iets aan ging komen. Ongeveer twee weken voor het bombardement waren boven Houten lichtkogels afgeschoten en stond het dorp in het licht. Toen hebben ze vermoedelijk luchtfoto's gemaakt. Maar wanneer het zou gebeuren was onduidelijk.

Op 28 november was ik als leerling schoenmaker aan het werk bij schoenmakerij Van de Linden aan de Julianastraat. Rond 10.45 uur klonk het afweergeschut en was er een verschrikkelijk lawaai. In eerste instantie hadden we niet in de gaten dat het in het dorp was. Ik zei tegen de baas dat ik thuis wilde gaan kijken. Ik was ongerust over mijn moeder en liep naar huis. Dat was iets verder richting het dorp.

Omdat ik nieuwsgierig was, wat in het dorp was gebeurd liep ik naar het Plein. Toen ik het Plein overstak naar de school die daar was gevestigd volgde het tweede bombardement. De school op enkele tientallen meters afstand werd gebombardeerd en overal was stof. Een ongeveer 20-jarige Duitser die naar me toe kwam lopen in mijn richting, werd ineens geraakt door iets. Een scherf, een kogel ik weet het niet. Hij riep Mutti en viel neer. De man was gelijk overleden. Het was een hel. Overal was mist en een paar minuten lang stond ik tijdens de bombardementen op het Plein.

Toen het rustig werd en de stof optrok wilde ik naar huis gaan. Maar ik kwam burgemeester Bosschaart tegen. Die zei: „van Soest helpen." Tot ongeveer 5 uur 's middags heb ik meegeholpen met het doorzoeken van het puin. Vier of vijf Duitse militairen heb ik helpen bergen. Het was niet leuk om de lichaamsdelen te vinden. Ook gewonden hebben we uit het puin gehaald. De gewonden werden gebracht naar een Krankenrevier (ziekenboeg) aan de Loerikseweg.

Later heb ik nog rondgekeken op de Herenweg. In de puinhopen van het huis van de familie Roskam zag ik dat de lepels en vorken aan elkaar waren gesmolten met geel spul erop. Het waren fosforbommen. Opmerkelijk was dat ik tussen de ravage een ongeschonden mariabeeldje vond. Dat heeft veel indruk gemaakt en mij veel kracht gegeven.

De generaal van de generale staf moet volgens de verhalen uit het dorp vlak voor het bombardement het dorp hebben verlaten. Hij heeft er lucht van gekregen. Hij heeft dat niet met zijn eigen auto gedaan, die stond bij Verweij in de werkplaats, maar is waarschijnlijk met een andere auto vertrokken.